

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exempla, Divinæ Iræ, Per Opera Poenitentiae, Nobis Leniendæ

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§.12. Christo patienti nos esse conformandos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52193](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52193)

Rom. 8. si satisfaciendo patimur, conformes efficiemur, & spem nostram firmabimus. Nam si
17. *compatimur, & conglorificabimur.*

XII. Cùm enim Christus Dominus passus sit
CHRISTO pro peccatis nostris, iniquum esset, si nos
PATIENTI ipsi pro peccatis nostris nihil pati vellemus,
NOS ESSE *Christus passus est pro nobis*, ait S. Petrus: *vobis*
CONFOR- *relinquens exemplum, ut sequamini vestigia*
MANDOS. *eius.* Et S. Paulus promittit nos cohære-
2. Pet. 2. *des fore Christi, si tamen compatimur, ut &*
21. *conglorificemur.* Non omnia nostra Christus
Rom. 8. *expleuit*, ait S. Gregorius. *Per crucem qui-*
37. *deme suam omnes redemit, sed remansit, ut qui*
S. Greg. *redimi & regnare cum eo nititur, crucifigatur.*
in cap. 9. *Hoc profectò residuum viderat, qui dicebat: Si*
l. 1. Reg. *compatimur, & conregnabimus: quasi dicat:*
Quod explevit Christus, non valet nisi ei, qui id,
quod remansit, adimplet. Quapropter Apo-
Col. 1. 24. *stolus ait: Adimpleo ea, qua desunt Passionum*
Christi in corpore meo. Quis autem cum Chri-
sto non velit pati? Si rex quispiam inno-
cens, pro graui delicto serui sui, ita vellet
satisfacere, vt diceret: ecce vnà ibimus, vnà
cademur, ita tamen vt tu seruus nocent
non nisi vnum ictum sustineas, donec mihi
mille infligantur, quis seruus eiusmodi
poenam detrectaret? Et tamen Christus hoc
facit.

facit; rex tremendæ maiestatis, infinitæ
potentiæ, coram quo Angeli faciem suam
tegunt, cæli & terræ moderator, coram
quo omnes mundi Reges & Monarchæ ni-
hil sunt. Ille patitur tormenta crudelissima,
dolores, quibus non inveniuntur in hac vi-
ta pares; iniurias, quales nemo alius um-
quam toleravit. Et sanè pro seruo nequis-
simo, ingratisimo, pro mancipio rebelli,
pro terræ vermiculo, cuius non indiget. Ut
eum eripiat ex Oceano calamitatum, & om-
nis boni thesauris in cælo locupletet. Idq;
summo amoris affectu. An nō & nos, hoc
quidquid est, mali, quod ex bello germinat,
pro peccatis nostris patiemur? & vel hoc
temporis momento offeremus, dicentes:
Accipe omnia Deus, pro peccatis meis? Iu-
stus es, merui & hæc, & plura. Atque
vel hinc agnoscemus, quantum oderis pec-
cata, quæ in hac vita tam seuerè punis; im-
mo quæ tam atrociter plectis in Filio tuo
vniogenito: numquam enim manifestiùs o-
stendisti, quantum detesteris peccata, quàm
quando illi, quem infinito amore prosequeris,
& tamquam alterum te diligis, inno-
centissimo, qui te numquam offendit, sed
tibi in omnibus obtemperavit, tantum ma-

lorum imposuisti, neque acquieuisti, donec eum afflictissimum redderes, plenum plagis & doloribus inter duos latrones pendentem; non alia causa, quam quòd in se suscepit pœnam nostrorum peccatorum. Quòd si tam immani odio atq; implacabili peccatum persequeris, vt illud in Filio tuo vnico, innocente, tam terribili modo punias, idcirco tantùm, quia pro seruo inutili fideiussit; quanto odio peccatum in ipso peccante seruo persequeris? An non dignissimum est, vt ille quoque aliquid, immo multum patiat? vt tibi satisfaciat? Vide columnæ alligatum & flagris concisum; vide spinis caput conuulneratum, vide, mi peccator, in infami ligno suspensum verum Deum, cæli & terræ Conditorum supremumq; omnium Dominum; tua peccata sunt causa tantorum cruciatuum, & tam diræ mortis. Omnia hæc perfert, vt te à peccatis tuis emundet, vt pœnam exoluat, quam tu ob illa diuinæ iustitiæ debebas, & vt tu eum tandem amando, ad beatitudinis tuæ fruitionem perducaris.

XIII.
 QVAM DV-
 RI SINT,

Iphis Anaxareten cùm necquicquã amaret, ad fores eius se suspendisse fertur: quod funus cùm illa siccis oculis aspexisset, fingitur.

tur in saxum esse commutata. Christus amore tui, ô anima peccatrix, quia eum redamare noluisti, in monte Caluarie suspensus est. Et tu siccis eum oculis intueris? non erubescis? non doles? peccatorum tuorum veniam non petis? nec statuis scelera tua pœnitentijs expiare? ô saxum! ô durum pectus! Diruptæ sunt petrae in morte Saluatoris, & aperta sunt monumenta mortuorum. Rumpere, & dirumpere etiam tu, ô adamantinum pectus, quando vides, Conditorum ac Dominum tuum tua causa hæc sustinuisse, æquissimum profectò est, ut & tu illius causa aliquid patiaris; præsertim, cum ille ob tua, non sua mala patiatur, par est utique, ut & tu aliquid conferas; alioqui meritò illud tibi erit metuendum: *Si in vidi ligno hæc faciunt, in arido quid fiet?* Si enim diuina iustitia, quæ nihil punit ultra meritum, tanto tormentorum cruciatuumque excessu castigat aliena peccata humeris innocentissimi Filij imposita, quo rigore illa puniet in reo deprehensa? Utinam hæc feria mente apprehenderemus! nulla nobis nimis grauis pœnitentia, vel sponte suscepta, vel à sacerdote imposita, vel à Deo immissa videretur; nullum nimis asperum

QUI EXEM-
PLO CHRIS-
TI NON
MOLLIVN-
TUR?
Ouid. lib.
14. Me-
tam.

Luc. 23.

Si 31.